

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δραχμάς 4. Η αδιαίρετος υπερτίμησις των παρά των Υποπικτορείων απαγορεύεται.

Η από των αναγνωστών μας αποσπασμένη συνεργασία και μη συνοδευόμενη από δικαιώματος κρίσεως εκ δραχμών πέντε εις γραμματοσήμα, δεν λαμβάνεται υπ' όφην.

N. N. Θεομήκην.— Μας γράφετε στην επιστολή σας : «Αξιότιμη Κύριε Διευθυντά,

Όσοι όλοι οι αναγνώστες σας στέλνουν ποιήματα και διηγήματα έστι κινεγιό άπεφάσιμα να γράφο ένα διήγημα και είμαι σήγουρος πός θά σας άρέσει και θά τό διωσιωεύεται και θά σας παρακαλέσω να τό λάβεται υπ' όφην σας ησυχά δέν τό στέλλο δίχως τήν σσηγαιτέψήν σας και σας παρακαλώ να μου γράψετε σέ εχόχμενο τευξός κατά πών τρόπο να σας τό στέλω για να τό λάβεται υπ' όφην μώνόν θά έχη όρθογραφικά λάθη άφθονα διάτεια πηγα μέχρη τήν δεύτερα τάξην τό δημοτικού.

Τό διήγημα θά έχη τόν τίτλο «μοιρείο έστραίς» μέ τό ψεδώνημον άγράφματος διηγηματογράφος».

Θέλετε τώρα τήν συμβουλή μας, άγαπητέ αναγνώστα; Να μη στείλετε—πρός Θεού!—τό «διήγημά» σας. Είθε μικρός άκόμη. Σάς λείπει ή πέτρα, σάς λείπει ή μόρφωσις. Μεγαλώστε, μορφωθείτε κι' έχετε καιρό να γράψετε και διηγήματα και ό,τι άλλο θέλετε. Προς τό παρόν περιορισθήτε στην μελέτη και σίχτε ό,τι έχετε γράψει. Αύτη εινε ή πιο καλή συμβουλή πού έχουμε να σας δώσουμε.

ΧΡ. ΠΑΓΙΑΝ, Ένταύθα.—Μας γράφετε:

«Άξ. Κύριε Διευθυντά.

Ό πρό πολλού τακτικός αναγνώστης διατελών, υόλις τώρα κατοφθών να σας στείλω ένα χωμάτι μου τό όποιον έλιπίω να έγραφή πρός δημοσίευση, εις τό άγατητό μας «Μπουκέτο». Έν έναντία όπως περιπτώσει άναμένο τήν συμβουλήν σας ή όποια σε πολλούς έφάνη χρήσιμος, άν πρέπει να έξα-κολουθή ή να πάγω διά τανισός να γράφο».

Άφού ζητάτε και σεις τήν ειλικρινή συμβουλήν μας, σας άπαντάμε ειλικρινέστατα να πάψετε να γράφετε, επί του παρόντος τουλάχιστον. Άν εισηθενός έχετε καιρό να διαβίσετε, νο μορφωθείτε και να ξαναδοκιμάσετε άργότερα.

Τό διηγημά σας εινε έντελώς άνεπιτυχές. Πρωτολειον, χωρίς καμμίαν χάρην και άπίθανον. Ίδού ή άρχή του:

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑ-ΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΤΡΟΜΕΡΗ ΑΠΟΚΛΗΨΙΣ

Τή νύχτα εκείνη, ό σκύλος οδρλιάζε διαρκώς. Ένα οδρλιάσμα άπαισιό, παρατεταμένο κλαυθιόκομο. Τι να έχει άραγε ό σκύλος μας; ειπεν ή Μάρθα πρός τήν κόρη της ή όποια έβραζε κι' άλλα ξύλω στή φωτιά για να μη σβύση. Ναι μητέρα, ειπεν ή κόρη κά, πως φοβησμένη, οδρλιάζει άπαισια και κάτοιο κακό θά μάς βρη. Ό πατέρας δε γόρρισε άκόμη Μητέρα... φορούμε για τον πατέρα μου, μην έπαθε τίποτα... Τό εκκρημέξ έσήμανε τήν δεκάτην ωραν, αλλά κι' αυτό κτυπούσε τόσο πένθιμα. Η Μαριάν άνοιξε τήν πόρτα και βήκε στην αυλή. Μαύρο σκοτάδι σκέπαζε τήν γήν, και πυκνά σύννεφα έκρυβαν τή θέα του οφρανού. Έ μπόμπ σιώπα... επί τέλους... φύγε. Ό σκύλος έξηφανίσθη στό σκοτάδι κ.τ.λ. κ.τ.λ. Διαβάσε: Έλληνας διηγηματογράφος. Παπαδιαμάν-

τη, Κουνδούλακη, Καρκαβίτσα, τά «Πεζογραφήματα» του Κρυστάλλη, Θάδθη έστι τι εινε άκριβός «διήγημα», πώς γράφεται, πώς συλλαμβάνεται και πώς έκτελείται.

ΣΩΤ. ΚΟΝΤΟΒΟΥ/ΜΗΣΙΟΝ, Ένταύθα.— Τό ποιήμα σας ούτε έπιτυχές, αλλά ούτε και έντελώς άνεπιτυ-

χές. Τραγούδακι μάλλον, χωρίς πολλές άξιώσεις. Με τίς έλλειψεις του και τήν πεζολογίαν του. Ίδού:

ΠΩΣ ΕΓΙΝΑ ΠΟΙΗΤΗΣ

Μούταν: «Άν σίχους έγραφεσ σε μι άνη Παρθένα Ούταν τά φυλλοκάριά σου, απήξέ μου, μαραμμένα, Γιατί ό κάθε ποιητής γεννήθηκε και μόνο Για να ριζώνη στην καρδιά τήν λίξηα και τόν τόνο. Σάν τι ροιάξια θάνοιωθεσ άν μέσα εις τά δάση, Φιλοσοφούσεσ κι' έγραφεσ τραγούδια για τήν Πλάσι; Και τι άκόμη θάνοιωθεσ σε' άνθηνα μονοτάτι, Άν έφραγεσ στά ματια σου μιός κόρησ τά δυό ματια; Να έξερησ κάθε ποιητής τόν τόνο άνταμναι, Και μόνο και παντέρημο τόν βήρησουσε ό χρόνος. Κι' έτσι θά έρηθ μι άνή, ίσως και κάποιο δειλι Πού θά σου κλειθ ό χρόνος με άπονια τά χείλη. Δέν θ' άντιρωξής τότε πιά τής φύσεως τά κάλλη, Θέ να σε χόση ή ίτιά καθώς και τ' άρογάλλι. Και τά ρεμβώδη ματια σου τότε δέν θά θυρούνε Σπίνου κι' άήδονια, τίς αύγές, κι' αυιά τά σιωπούνε. Τώρα πού άι' τό στόμα μας άκουσεσ τόσους ήλους Για πές μας γιατι θέλησεσ, τάχα, να γράψης σίχους; Κι' έγώ τούς ειπα: «Μιάς μικρής τά ματια τά μαργιόλια Με κίμανε και έπιασα στό χέρι μου μιό κόλλα. Κι' ένα μολύβι χράτωνα στό άλλο μου τό χέρι Κι' εϋδής σταχάια χράμασ σ' ένα μικρό τερετί Κι' άν τής γλακιάς, φονοβιάς της, άκούγατε τούς ήλους Τότε θά γράφατε και σεις γιατήν όλίγησ σίχους. Πού πάν αυίης τήν δυοφορία δε' έχω άπάντησ Κι' ά; γύφια Άνταυτή, Νούσ, Βορρά, και δισση, Και σεις πού μου θυμήσατε τά δυό της τά ματιατα Να μην χαράξω στό χαρτί άκόμη δυό στιχάκια.»

SCHERK

Scherk Face Lotion

(Λοσιόν διά τα πρόσωπα)

Και σεις μπορείτε να έπω φεληθήτε. Τα μαύρα στίγματα και ή διάφορες άκαθαρσιες θά εξαφανισθούν γρήγορα από τό πρόσωπό σας. Ένα νεανικό, λείο και ολόκαθαρο δερμα θά ειναι ή ανταμοιβή σας. Μόνον σας συνιστώμεν χρήσι τακτική. Εις φιαλίδια των δρχ. 35.- (τσάντας), 55.-, 90.- και 175.-. Εάν κατά τήν ήμερα συνειθίζετε μι κρέμα λευκή, όχι λιπαρή, τότε μεταχειρισθήτε άδιστάκτως τήν κρέμα Trisene του Scherk. Εις σωληνάρια των δρχ. 35.- και 50.-. Έπίσης εις βάτσα των δρχ. 70.- και 125.-. Γενικός. Άντ)πος Π. Ι. Μαγκριώτης, Έρμού Νικης 10 - Τηλέφ. 25-739